ANUL VI.—No. 1469 EDIŢIA A DOUA JOI, 18 MARTIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei
Din Judeţe şi Streinătate prin mandate postale
Un an in ţară 30 lei; in streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din Străinĕtate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,80 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 8,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 8 lei rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

O TEORIE JUNIMISTA

Grecescu tot Grecescu

PENTRU D. Dr. FELIX

BLANA SPANZURATULUI

Bucureştĭ, 17 Martie 1893

O TEORIE JUNIMISTA

Am relevat înpreună cu toată presa esenţa teorieĭ preconizate acuma de curênd de către D. P. P. Carp cu privire la independenţa ce pot să aibă funcţionariĭ publicĭ în alegerĭ. Ministrul domenielor rĕspundea D-luĭ Fleva la discursul acestuia rostit cu prilejul discuţieĭ generale asupra budgetelor pe eserciţiul viitor,—şi în respunsul sĕŭ şeful junimiştilor a găsit mijlocul de a ne spune că D-sa nu înţelege şi nu permite ca funcţionariĭ publicĭ să voteze în contra guvernuluĭ; din potrivă.... Dar să cităm maĭ bine textual vorbele D-luĭ P. P. Carp, vorbe menite de sigur să rĕmâe celebre. Iată-le:

Maĭ întâiŭ, D-le Fleva, teoria D-v., cum că *împiegatul are dreptul*, şi prin urmare aĭ avea aerul de a zice datoria (?) *de a vota contra guvernuluĭ, este falşă.* Pentru că dacă susţiĭ că impiegatul este al ţĕreĭ şi nu al guvernuluĭ, atuncĭ susţin cu maĭ mult cuvênt că guvernul este al ţĕreĭ, mult maĭ mult de cât impiegatul, pentru că impiegatul esistă în puterea uneĭ numirĭ foarte arbitrară a ministruluĭ, pe când guvernul n'are în sprijinul sĕŭ de cât voinţa ţĕreĭ (!). Şi dacă după voinţa ţĕreĭ cad guvernele (!) cum a căzut guvernul liberal, fiind că s'a săturat ţara de 12 anĭ de domnia guvernuluĭ liberal (?) şi putem zice că România este *assez jolie femme* ca să şi permită capriciul de a schimba guvernul, tot după voinţa ţĕreĭ se menţin guvernele,—şi de aceea noĭ, ca guvern, representanţiĭ ţĕreĭ, avem în dosul nostru, nu arbitrariul uneĭ numirĭ, ci voinţa suverană a ţăreĭ, şi *înţelegeţĭ prea bine că suntem în drept să cerem de la impiegaţĭ să respecte această voinţă suverană, şi să voteze cu noĭ, iar nu cu aceia carĭ sunt contra noastră* (aplause). Aceasta este teoria *adevĕrată.* Aceasta este teoria urmată de toate ţĕrile din lume; în Anglia, în ţara de predilecţie a liberalismuluĭ, în America unde când se schimbă preşedintele şi guvernul, se schimbă toţĭ impiegaţiĭ fără deosebire, pentru că şi acolo domneşte suveranitatea ţăreĭ.

D. Carp e cunoscut deja prin francheţa brutală a declaraţiunilor sale; cu toate aceste nu ne-am fi putut închipui că va avea curajul să formuleze de pe banca ministerială o aseminea teorie, de care rĕmâĭ încremenit, neştiind ce să admirĭ maĭ mult: absurdul saŭ cinismul?

Guvernul este al ţăreĭ,—spune omul care acum cincĭ anĭ în urmă declara ca a venit la putere *numaĭ prin încrederea palatuluĭ;* şi de oare ce guvernul e al ţăreĭ, *funcţionariĭ nu pot vota în contra luĭ,* eĭ carĭ sunt *numiţĭ* de guvernul ţăreĭ; *votând în contra guvernuluĭ, funcţionariĭ votează prin urmare în contra ţăreĭ.*

Iată teoria în toată splendoarea eĭ! Majoritatea, negreşit, a aplaudat-o cu entusiasm,—şi nicĭ nu putea face altmintrelea.

Dar ia să ne înţelegem puţin, — ia să vedem ce valoare are această teorie junimistă.

Maĭ întâiŭ, ce e *ţara?* Ce înţeleg prin acest cuvênt politicianiĭ ca D. Carp?—De sigur, *corpul electoral,* el care alcătueşte ţara aşa numită *legală.*

Ţara legală însă nu e nicĭ de cum *ţara reală.* Ţara reală are *cincĭ milioane* de locuitorĭ; ţara legală — *o sută de miĭ* de alegĕtorĭ.

Această deosebire făcută, să ne întrebăm: Cum votează acea sută de miĭ de alegĕtorĭ?—Cu toţiĭ o ştim: în *treĭ* colegiĭ.

Să ne întrebăm maĭ departe: Cine sunt alegĕtoriĭ carĭ alcătuesc aceste treĭ colegiĭ şi cât de independenţĭ sunt eĭ?—In colegiul I votează un numĕr de cetăţenĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin independenţĭ *şi un numĕr de funcţionarĭ şi pensionarĭ*; în colegiul al II-lea un numĕr de cetăţenĭ întru cât-va independenţĭ *şi un mare numĕr de funcţionarĭ şi pensionarĭ*; în colegiul al III-lea..... dar să lăsăm acest colegiŭ: el s'a numit *colegiul minciuneĭ* şi porecla nu i s'a desminţit.

Va să zică colegiul al III-lea e de drept apanagiul guvernuluĭ; funcţionariĭ carĭ alcătuesc o însemnată parte a colegiuluĭ I şi al II-lea, după teoria D-luĭ Carp, *trebue* să voteze cu guvernul. Atuncĭ am voi să ştim: Ce maĭ rĕmâne din *ţară?* Ce elemente independente? — Rĕmâne o neînsemnată minoritate în colegiul I şi al II-lea. Atâta tot! Şi cu aseminea elemente, învoite de D. Carp să fie independente, o să se rĕstoarne un guvern rĕŭ? Dar ironia întrece toate marginile!

După teoria D-luĭ Carp prin urmare, chiar dacă ne-am închipui un guvern care să respecte în chipul cel maĭ absolut libertatea alegerilor, cu actuala înpărţire în colegiĭ a corpuluĭ electoral el nu va cădea în vecii-vecilor de la putere, orĭ cât de mizerabil ar fi în toate celelalte privinţe. Căcĭ cine o să-l rĕstoarne? Colegiul al III-lea, unde nu prea sunt funcţionarĭ, dar care n'a fost nicĭ odată lăsat să voteze în libertate şi care nicĭ nu trimete în Cameră de cât un numĕr aşa de mic de representanţĭ? Orĭ colegiul I şi al II lea, unde funcţionariĭ publicĭ, în numĕr covîrşitor faţă cu cetăţeniĭ într'adevĕr independenţĭ, trebue să fie *zestre guvernamentală ?!* ..

Şi să nu ne spue D. Carp de *căderea* liberalilor *prin ţară,* pentru că maĭ întâiŭ nu e esact că liberaliĭ aŭ căzut; adevĕrul e că s'aŭ retras, — şi retragerea n'o datoresc corpuluĭ electoral, *ţăreĭ legale,* ci uneĭ mişcărĭ de stradă...

Dacă s'ar fi spus numaĭ că *aşa se obicĭnueşte* în ţară la noĭ ca funcţionariĭ să nu fie lăsaţĭ liberĭ să voteze pe cine voesc şi cum cred eĭ că e maĭ bine,—am fi înţeles; dar a susţinea că funcţionariĭ publicĭ *trebue* să voteze pentru guvern, este a susţinea *inamovibilitatea guvernelor, eterna lor perpetuitate la cârmă.*

Şi D. Carp a găsit destul curaj în nesfârşita-ĭ suficienţă să susţie o asemenea teorie, ba încă să adauge la sfârşit: *Aceasta este teoria adevĕrată!* şi să ne dea de esemplu pe Anglia, *ţara de predilecţie a liberalismuluĭ!*

Se ştie că noĭ suntem adversarĭ hotărîţĭ aĭ colegiilor cenzitare şi partizanĭ aĭ sufragiuluĭ universal, sub regimul căruia chiar teoria D-luĭ Carp n'ar fi aşa de periculoasă, de oare-ce, în tot cazul, în afară de funcţionarĭ, tot ar rĕmânea o ţară care să poată rĕsturna la nevoie un guvern ticălos; cu toate aceste, socoteam că cel puţin în teorie, dacă nu şi în practică, este chip de a privi şi judeca pe funcţionarĭ altmintrelea de cât ca pe o zestre a tuturor guvernelor. Socoteam, cu alte cuvinte, că funcţionariĭ pot fi priviţĭ ca nişte cetăţenĭ, carĭ primesc un salar lunar din contribuţiunile concetăţenilor lor, pentru serviciile ce aduc vre-uneĭ instituţiĭ, fără ca prin aceasta să-şĭ fi închiriat guvernuluĭ voturile lor, fără să fi renunţat la dreptul şi facultatea de a gândi şi de a judeca asupra mersuluĭ afacerilor publice.

A trebuit să vie D. Carp, — om care îşĭ dă une orĭ aere de democrat, — pentru ca să ne spue că în salarul funţionaruluĭ este cuprinsă şi plata votuluĭ sĕŭ; a trebuit să vie D-sa, pentru ca să erijeze în teorie un abuz care s'a practicat în tot-d'auna şi de către toate guvernele, abuz cu care s'a falşificat pană şi simulacrul de regim reprezentativ ce-l avem după Constituţie şi legea electorală.

D. Carp, cum am zis-o, e sofistul şi despotul cezarian de carton, care voeşte cu orĭ-ce preţ să devie celebru prin teoriĭ de un cinizm revoltător şi de o crudă brutalitate.

Celebritatea la care D. Carp aspiră e o celebritate tristă.

Ioan N. Roman.

INSTANTANEE

Pavel Brătăşanu

Inalt, adus de spete, spîn, are înfăţişarea unuĭ mongol.

Fost preşedinte de tribunal la Caracal, azĭ reprezintă colegiul al II-lea de Romanaţĭ.

Ar dori să treacă drept mare jurisconsult, şi nu reuşeşte să fie măcar avocat de mâna întêiŭ.

Vorbeşte tot atât de puţin în Cameră ca şi la tribunal. In Cameră întrerupe din când în când cu un glas strident, spărgĕtor de urechĭ.

In politică, greŭ de definit. Variază după vreme în Parlament; în Romanaţĭ însă e lahovarist cu trupul şi cu sufletul.

Bogat, vrea să treacă de protector al ţĕranilor, deşi îĭ protege aşa de puţin în contra intemperiilor, în cât îĭ desbracă pe frig. De altfel, băiat vesel, de şi nu prea hâtru, e foarte cheltuitor şi nu lipseşte de la nicĭ un spectacol. La opera italiană era permanent.

Semne particulare: Nu se are bine cu rudele din pricinĭ băneştĭ şi pare inviolabil nu numaĭ ca deputat, dar şi... la moral.

Nicu.

SATIRA ZILEI

O chestie gravă

Trăim în nişte vremurĭ. în care se discută multe chestiunĭ marĭ. grave. resturnătoare ale ordineĭ sociale de azĭ chestiunĭ. în sfîrşit, de a căror dezlegare atârnă soarta uneĭ marĭ părţĭ din omenire.

Afară de aceasta însă, se întîmplă că unele lucrurĭ. de o importanţă secundară pentru vulg, iaŭ proporţiile unor adevĕrate chestiunĭ internaţionale, proporţiunile unorevenimente care preocupă zi şi noapte o parte anumită a publiculuĭ.

De pildă, alergările de caĭ din Anglia pun în frigare pe toţĭ *sportsmaniĭ* din Europa; tirul cu porumbeĭ asemenea, şi altele.

Cum clasa noastră dirigentă ţine să imiteze în totul pe semenele sale din apus, a început şi ea să se ocupe de chestiunĭ de aceiaşĭ gravitate şi importanţă.

Iată o dovadă:

Se ştie că guvernul a cumpărat în Franţa un numĕr de rable deşelate, botezate cu pomposul titlu de *armăsarĭ de reproducţie pentru îmbunătăţirea raseĭ cailor din ţară.* Unele ziare aŭ mers cu impietatea până a contesta aptitudinele reproductive ale armăsarilor cumpăraţĭ de guvern.

Iată un respuns al *Timpuluĭ,* cel maĭ serios ziar guvernamental, la această insinuaţiune rĕŭ voitoare, care atinge guvernul în sentimentele sale cele maĭ delicate:

Un raport al comandantuluĭ hergheliei de la Nucet, primit la ministerul de rezbel, desminte ştirea dată de unele ziare, cum că unul din ceĭ maĭ frumoşĭ armăsarĭ, Fercoq. cumpărat acum de comisiunea de remontă, ar fi inapt pentru reproducţie.

Intr'adevĕr, chestiunea aceasta era foarte gravă şi guvernul actual, care tace asupra asasinatelor din Dorohoiŭ; asupra hoţiilor din Galaţĭ, Focşanĭ. Brăila Călăraşĭ, Sf. Spiridon, şcl. nu putea să lase fără întimpinare o acuzaţiune atât de gravă ca aceea a impotenţeĭ luĭ Fercoq.

Remâne numaĭ ca generalul Lahovary să pue pe un deputat guvernamental, specialist în materie, ca să'l interpeleze în această privinţă, pentru a avea ocazia să se explice în Parlament asupra acesteĭ grave chestiunĭ.

Alt-fel, s'ar putea începe o agitaţie primejdioasă în ţară asupra acesteĭ crime de stat şi nimenĭ n'ar putea să-ĭ prevadă consecinţele.

Satyr

GRECESCU TOT GRECESCU!

Se ştie că D. I. Grecescu, fost poliţaiŭ la Craiova pe timpul ministeruluĭ concentrat şi care adusese la disperare pe craiovenĭ în timpul cât a ocupat această funcţiune, după vr'o douĭ anĭ de penitenţă, a fost numit nu de mult poliţaiŭ la Galaţĭ.

Acest Grecescu pare a fi fost trimis la Galaţĭ numaĭ pentru a umplea paharul suferinţelor acestuĭ nenorocit oraş. Agent lahovarist, Grecescu va fi demnul tovarăş al celor lalţĭ lahovarişţĭ, carĭ aŭ luat succesiunea luĭ Ressu-Robescu pentru a da de mal primul port al ţĕreĭ.

Dacă D. Lascar Catargiu a voit să dea concetăţenilor sĕĭ o dovadă de dragostea ce le poartă punênd în capul poliţieĭ din Galaţĭ pe nărăvitul Grecescu, de sigur că a reuşit şi recunoscinţa gălăţenilor îĭ este asigurată.

Toată lumea îşĭ aduce aminte de abuzurile, barbariile şi scandalurile făptuite de Grecescu pe când era poliţaiŭ la Craiova şi apoĭ membru în comitetul teatral. Azĭ primim din Galaţĭ o scrisoare, prin care ni se dovedeşte că fostul poliţaiŭ de la Craiova este tot acelaş om stricat, tot acelaş zbir, că Grecescu este tot Grecescu.

La Craiova, localurile, în care Grecescu se ilustra maĭ ales, eraŭ cafelele cântânde, unde şedea în permanenţă şi provoca scandalurĭ.

La Galaţĭ, el face acelaş lucru.

Acolo există un stabiliment de perdiţiune numit otel London. *unde se petrec cele maĭ marĭ orgiĭ şi unde nu de mult s'a întâmplat chiar o crimă.*

Poliţaiul Grecescu, în loc să închidă acest local de desfrîŭ, pe baza regulamentuluĭ comunal care-ĭ permite aceasta. e unul dintre ceĭ maĭ statornicĭ frequentatorĭ aĭ luĭ. In fie-care seară, demnul poliţaiŭ îşĭ petrece acolo timpul admirând pozele, gesturile şi cântecele obscene ale acestor vestale, propagatoare de bolĭ veneriene.

Nimenĭ n'ar înţelege protecţia acordată de poliţie acestuĭ local, dacă nu va şti maĭ dinainte că el este proprietatea deputatuluĭ Aristide Papadopulo, prietenul companieĭ Ressu Robescu-Poenaru.

Dacă însă poliţaiul Grecescu s'ar mărgini la o admiraţie mută a silfidelor de la otel London, poate n'am avea de zis alt-ceva de cât: de gustibus non disputandum; *dar el nu se mulţumeşte cu un rol atât de şters. Ceea ce-ĭ place luĭ, trebue să extazieze pe toţĭ şi admiraţia trebue să fie generală în tot publicul care vine pe acolo.*

Iată o dovadă: Vinerĭ 13 Martie se aflaŭ în acel local maĭ mulţĭ tinerĭ gălăţenĭ, carĭ—scandalizaţĭ de obscenităţile ce vedeaŭ—şi-aŭ manifestat în mod viŭ desaprobarea. Atât a fost de ajuns pentru ca poliţaiul Grecescu, protectorul stabilimentuluĭ, să facă uz, adică abuz, de autoritatea sa de poliţaiŭ şi să aresteze pe tinerĭ în chestiune

Negreşit, abuzul acesta e revoltător, dar ne am deprins aşa de mult cu abuzurile administraţieĭ catargiste, în cât un scandal maĭ mult nu ne miră.

Când D. Catargiu are în administraţie hoţĭ şi asasinĭ, pentru ce n'ar avea şi un protector de prostitute?

Numaĭ ast fel monumentul sĕŭ va putea fi ornat după toate regulele sculptureĭ Faptele luĭ Grecescu vor forma numaĭ nişte bas-reliefurĭ *foarte* artistice, *căcĭ e vorba de încurajarea arteĭ clandestine.*

Argus.

PENTRU D. Dr. FELIX

Maĭ mulţĭ cititorĭ din Ploeştĭ ne roagă să întrebăm pe D. Dr. Felix, directorul general al serviciuluĭ sanitar, pentru ce lasă să stea închisă de aproape o lună farmacia la *Crucea albă* din Ploeştĭ, al căreĭ proprietar şi diriginte a murit?

Pentru ce n'a luat D-sa mĕsurĭ ca să se pue un diriginte român la acea farmacie şi a acordat, după cât se pare, unuĭ strein acest drept. în contra jurnaluluĭ consiliuluĭ de miniştri No. 12 din 3 Noembrie 1892, care sună ast-fel:

Consiliul de miniştri, în şedinţa de astă-zĭ, Marţĭ 3 Noembrie 1892. luând în consideraţie referatul D-luĭ ministru de interne No. 21,719;

Avênd în vedere că, după art. 84 din legea sanitară *numaĭ farmaciştiĭ românĭ pot dirige o farmacie;*

Avênd în vedere că termenele ce s'aŭ acordat unor farmacişti streinĭ de a dirige farmaciĭ aŭ expirat;

Consiliul încuviinţează să se retragă farmaciştilor streinĭ dreptul de a dirige farmaciĭ după expirarea termenelor care le aŭ fost acordate.

Disposiţiunile jurnaluluĭ de faţă se vor aduce la îndeplinire de D. ministru de interne.

Faţă cu această încheiere, D. Dr. Felix nu era în drept să acorde unuĭ strein o autorizaţiune nouă de a dirige o farmacie, cu atât maĭ mult, cu cât sunt destuĭ fermaciştĭ românĭ pentru aceasta şi apoĭ sunt destuĭ licenţiaţĭ românĭ de peste munţĭ, cărora li se fac aci greutăţĭ marĭ când cer dreptul de diriginte.

Sperăm că D. Dr. Felix, ţinând seamă de observaţia noastră, va rezolvi chestiunea într'un sens conform cu dorinţele ploeştenilor.

Trap.

INCIDENTUL DIN ZIUA DE Sf. FILIP
LA BUCUREŞTI IN 1846

VI

In aceeaşĭ zi chiar, stindardul francez era reînălţat şi relaţiunele între reprezentantul Regeluĭ şi Guvernul român reîncepeaŭ, graţie mareĭ cumpătărĭ şi dibăciĭ a D-luĭ de Nion, a mareĭ delicateţe a Prinţuluĭ, a nespuseĭ lealităţĭ a amêndorora.

Câştigat de sinceritatea Alteţeĭ Sale, D. consul,—în urma uneĭ convorbirĭ ce avu cu dênsa,—îşĭ arătă D-luĭ Guizot impresiunile prin aceste cuvinte: „Ceea ce vĕ pot spune azĭ D-le Ministru, e că toate destăinuesc într'ênsul un suflet mare, o minte sănătoasă, luminată prin solide studiĭ politice, un dor curat al bineluĭ, o ambiţiune tot de odată **patriotică**, dinastică poate, înlănţuită de piedicele uneĭ situaţiunĭ ne sigure ce atârnă de alţiĭ 1)."

Răceala dispăruse, încrederea şi simpatia domneaŭ în relaţiunile cele nouĭ dintre consulatul Franţieĭ şi guvernul român, abia plutea la orizont incidentul Bilecoq, ca un vis greŭ.

„Toată perioada istorieĭ române dintre sfârşitul anuluĭ 42 şi anul 49 a fost istorisită de D. Elias Regnault în a sa „Histoire de Principautés Dannubiennes", şi de D. Ubrini în cartea sa „La Valahie et la Moldavie",—aceştĭ Domnĭ aŭ fost prietenĭ cu D. Bilecoq cu o nepăsare despre adevĕr şi chiar despre verisimilitate, cu care nu se poate asemăna decât patima ce aŭ pus în aceste povestirĭ, şi unul şi altul s'aŭ făcut slugarniciĭ copiştĭ aĭ două cărticele anonime—amestec jalnic de joasnice calomniĭ—intitulate: „Dernière occupation des Principautés par les Russes" de Chainoi, nume împrumutat care, după spusele acestor Domnĭ, şi în folosul cauzeĭ lor, ar ascunde numele D-luĭ Ioan Ghica, şi „Le Principauté de Valahie sous le Hospodar Bibesco, par B. A. ancien agent diplomatique dans le Levant", ce se atribue D-luĭ Bilecoq (Adolphe) fost consul general la Bucureştĭ.

Iată în ce priveşte incidentul din ziua Sf-luĭ Filip, cum D. Elias Regnauld scrie istoria.

După ce a pus la o laltă raportul D-luĭ Billecoq, ale căruĭ merite le ridică în slavă pe D-niĭ Daşkoff, de Lieven, Ferdinand de Lesseps, Adolphe Baviot şi duce de Broglie, spre a sfârşi prin a invinui pe D. Guizot de slăbăciune şi nerecunoştinţă, D. Elias Regnauld scrie următoarele:

„La vestirea oficială a rechiemăriĭ D-luĭ Billecoq, Hospodarul 'ĭ *arată părerile de rău cele maĭ mişcătoare, declarând, în termenĭ umflaţĭ că nu vroea să se desparţă de dînsul.* Consulul nu se lăsă să fie amăgit de această comedie grosolană. Intr'adevăr, a doua zi, află, din gura uneĭ persoane intime cu Prinţul, că acesta, intrâud în odăile sale, se lăsase în voea uneĭ bucuriĭ necuviincioase, ce un şcolar ce a scăpat de dascălul săŭ".

„Nu era aceasta cea din urmă insultă păstrată consululuĭ, nicĭ cea din urmă slăbiciune a D-luĭ Guizot. Cu toată părerea contrarie a ministruluĭ. D. Billecoq crezu *că nu era lucru cuminte să-şĭ părăsească postul înainte de sosirea urmaşuluĭ săŭ. Rămânea decĭ,* după toate uzurile diplomatice, reprezentantul Franţiĭ. Dar Bibescu nu-l maĭ privea decât ca un om jertfit, şi se sluji de o ocaziune solemnă ca să-l înfrunte în faţa lumiĭ.

„Era obiceiul ca în ziua de 1-ŭ Maiŭ, ziua sĕrbătoriĭ Regeluĭ Francezilor, miniştriĭ Hospodaruluĭ să meargă toţĭ împreună la consul, spre a aduce, în persoana luĭ, omagiŭ Suveranuluĭ Franţiĭ. La 1-ŭ Maiŭ 1846, *vizita obicinuită nu se făcu.* D. Billecoq suferise cu o despreţuitoare răbdare

1) D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 3 Iulie 1846. (Arhivele Ministeruluĭ afacerilor streine, Paris.)

insulte personale. Dar acu însulta se suia până la Rege, şi lovea chiar în demnitatea Franţiĭ. Trebuia o reparaţiune. D. Billecoq dete jos pavilionul consular, încredinţă ocrotirea supuşilor francezĭ consululuĭ general al Angliei, îşĭ ceru pasportul şi părăsi Bucureştiĭ. . . . . . . , ...

. . . .

Să-mĭ fie îngăduit, înainte de a întoarce pagina asupra acestuĭ studiu, să adresez E. S. D-luĭ Ribot 1) ministru al afacerilor streine, expresiunea adînceĭ mele recunoştiţĭ. Datoresc bine-voitoareĭ autorizaţiunĭ ce mi'a dat D. Ri ot, să fi putut consulta şi copia aceste documente, să fi arătat spiritul cel rěŭ ce domneşte în oareşĭ care autorĭ, şi neexactitudinea lor voită, să fi putut proba, prin scrisorile E. S. ambasadoruluĭ Franţiĭ la Constantinopol, D. baron de Bourqueney şi prin ale D-luĭ de Nion,—scumpe mărturiĭ, chiezăşuite de lealitatea bine cunoscută şi de înaltul caracter al acestor douĭ diplomaţĭ,—că corespondenţa D-luĭ Billecoq era ast-fel în cât să arunce istoria în rătăcirĭ.

Datorez încă D-luĭ ministru bucuria de a fi făcut să fie cunoscut, — ast-fel cum reese din corespondenţa sa cu regele Ludovic-Filip şi cu miniştriĭ M. S., — carecterul unuĭ Prinţ francez prin educaţiunea, principiile, gusturile sale, şi care mi'a lăsat ca moştenire adînca-ĭ iubire pentru ţara de care mě ţin alipit atâtea legăturĭ, — acelea maĭ ales pe care le a făurit nenorocirile eĭ nemeritate.

Corespondenţa „Adevěrului"

O conferinţă în Fălticenĭ

Duminică 7 Martie a. c. *Domnişoara Maria Alevra*, studentă a facultăţeĭ de filozofie din Iaşi, a ţinut în sala gimnaziuluĭ din Fălticenĭ, o conferinţă în folosul ligeĭ culturale a aceleĭ secţiunĭ, tratând despre *Spiritism*.

D-ra Alevra făcu schiţarea sumară a fenomenelor bine cunoscute ale hypnozeĭ şi suggestiuneĭ, apoĭ trecu la fenomenele telepatice. După o mică escursiune istorică în domeniul spiritizmuluĭ din alte ţărĭ, se opreşte la spiritizmnl în România, pe care'l explică la unele spirite superioare *„ca o parte slabă, ca o remăşiţă din copilărie"*.

Spiritizmul se bazează pe credinţă, nu pe raţiune; e o religie nouă care tinde a lua locul vechilor religiĭ, în cât cu drept cuvînt s'a zis: *alungăm rěiĭ pe uşă şi eĭ se reîntorc pe fereastră*. Religia nouă însă se deosebeşte de vechile religiĭ care eraŭ unitare şi despotice; ca şi noua viaţă politică şi socială, religia nouă e democratică, nivelatrice, permiţând fie-căruĭ drept credincios să se pună în raport direct cu *Invizibilul*.

La spiritele nepregătite printr'o cultură complectă se poate esplica prin factorul sociologic al imitaţieĭ, prin modă. Şi după cum moda, cu cât se resleţeşte de la centru spre periferie degenerează exagerându-se greşit, tot aşa spiritizmul în mânile spiritiştilor de a II-a categerie, a spiritelor inferioare devine un mijloc de speculă asupra micimelor natureĭ omeneştĭ.

Dar lucrul acesta nu e grav şi ca orĭ-ce capriciŭ al modeĭ va dispare.

Critica ştiinţifică s'a însărcinat să-ĭ dea prima lovitură, iar partizaniĭ prea zeloşĭ aĭ doctrineĭ, exagerând'o până la ridicol şi arătându'ĭ consecinţele duse *în extremis* —îĭ vor da lovitura de graţie.

Face după aceasta o espunere a faptelor de *telepatie*, precum şi a teoriilor ce se încearcă a le explica şi conchide la neputinţa tuturora din cauza insuficienţeĭ faptelor adunate. *Telepatia*, spiritizmul ştiinţific îşĭ va găsi explicarea în viitor; — cel popular e o falşă ştiinţă şi va dispărea în faţa ştiinţeĭ adevěrate, după cum aŭ dispărut ştiinţele oculte ale evuluĭ mediŭ: *alchimia*, *astrologia* şi *magia* în faţa ştiinţeĭ pozitive *chimia* şi *astronomia*.

Auditor.

1) Vě facem o plăcere precum şi îndeplinim o datorie, de a aduce mulţumirile noastre E. S. D-luĭ Al. Lahovary, ministrul afacerilor streine al Românieĭ, ca şi D luĭ A. E. Lahovary, secretar general al aceluiaş departament şi ministru plenipotenţiar, pentru toate înlesnirile ce D-lelor aŭ bine voit a ne face spre a consulta, în România, acelaş dosar de care E. S.D. Creţulescu, ministru plenipotenţiar al Românieĭ în Franţa, obţinuse asemenea de la D. Ribot autorizarea de a lua copie pentru arhivele noastre naţionale.

ACTE OFICIALE

D. Mihail G Pantazi este numit director de penitenciar clasa II, în locul D-luĭ M. Tălăngescu şi însărcinat cu administrarea penitenciaruluĭ Dobrověţ.

D. Victor Ionescu este numit în postul de desemnator clasa III la direcţiunea serviciuluĭ idraulic dependinte de ministerul lucrărilor publice.

INFORMAŢIUNI

La ediţia a doua vom da amănuntele corespondentuluĭ nostru special asupra mareluĭ incendiŭ din Brăila.

Lunĭ seara a fost ultima şedinţă a adunăreĭ generale a societăţeĭ geografice. Cea din urmă conferinţă a fost ţinută de D. I. Demetrescu Agraru, din Ploeştĭ, asupra *Dealuluĭ Mare şi vieţeĭ americane*. Conferinţiarul a vorbit cu mult talent şi precisie, arětând că mijlocul cel maĭ practic de reconstituire al Dealuluĭ Mare e *viţa americană altoită şi prinsă*. In acelaşi timp conferenţiarul, a luat experienţele instalate în Dealul Mare de către serviciul filoxeric şi a arětat că sunt făcute fără nicĭ un căpătâiŭ, că s'a dat proprietarilor viţă americană prea multă fără ca eĭ să ştie să o cultive; a combătut cu probe cât se poate de serioase, modul de experimentare al serviciuluĭ filoxeric şi a terminat, demonstrând, că personalul filoxeric, nu e de loc pregătit pentru a conduce un serviciŭ atât de important. Conferenţiarul a făcut citaţiĭ din publicaţiile serviciuluĭ filoxeric, care sunt în adevěr ridicule. Publicul a aplaudat foarte mult pe tîněrul şi muncitorul conferinţiar.

Marele colegiŭ electoral pentru alegerea mitropolituluĭ primat, se va întruni îndată după Duminica Tomiĭ, când se va redeschide sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare.

Aflăm cu plăcere că la 17 şi 20 Martie a. c. D. *Stavenhoven renumitul pianist* va da douě concerte în palatul Ateneuluĭ.

Programele bogate şi variate sunt suficiente pentru a fi sigurĭ de o perfectă reuşită.

Lumea iubitoare de muzică aleasă se va grabi a merge să asculte pe un interpret de valoarea D-luĭ Stavenhaven.

Contrar ştireĭ dată de *Constituţionalul*, *L'Indépendance Roumaine* şi cele-l'alte ziare, recursul D-neĭ Euf. Alexianu, nu se va judeca la 17 Martie a. c. de Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie, pe simplul motiv că acest recurs nicĭ n'a sosit încă la Inalta Curte. Ziarele oficioase ar putea fi maĭ bine informate.

D. Păun Popescu, a fost ales adjutor de primar al urbeĭ Târgu-Jiu.

Ni se denunţă maĭ multe fapte abuzive, comise de primarul urbeĭ Olteniţa.

O anchetă ar fi necesară.

Dunărea s'a revărsat în dreptul Brăileĭ, aducând maĭ multe stricăciunĭ.

In urma maĭ multor reclamaţiunĭ, făcându-se o anchetă de primul procuror al Curţeĭ de apel din Craiova şi găsindu-se cele reclamate exacte, subprefectul din Doljiu, Sandulian, împreună cu un primar — rudă a sa — aŭ fost daţĭ în judecată pentru falş în acte publice.

D-na Merişanu şi Bâzgan vor fi judecaţĭ în sesiunea din Iunie a Curţiĭ cu juraţĭ.

Parchetul a adunat toate probele de culpabilitate în contra acestor îndrăzneţĭ falşificatorĭ de bancnote române şi englizeştĭ, deşi preveniţiĭ aŭ negat şi neagă cu o obstinenţă uimitoare existenţa orĭ şi căreĭ probe în contra lor.

Poliţia din Londra, care a fost sezisată de parchetul tribunaluluĭ de Ilfov despre falşificarea bancnotelor englezeştĭ, a rěspuns că asemenĭ bancnote aŭ fost schimbate şi în Londra fără ca culpabiliĭ să fie prinşĭ.

După minuţioase cercetărĭ s'a constatat, că aceste bancnote aŭ fost schimbate în Londra de însuşĭ Bâzgan.

D. Dr. Felix se va întoarce azĭ saŭ mâine în capitală cu acceleratul de Vêrciorova.

Consiliul comunal al Capitaleĭ a acordat gratis, un loc împrejurul Filaretuluĭ pentru *Societatea de învěţătură a poporuluĭ Român*, pe care să'şĭ clădească un loc propriŭ.

La 17 Martie a. c. Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie, secţia I. va judeca divergința asupra punctelor II şi VI în procesul dintre principele Gr. M. Sturdza şi principesa Gorciacof şi D. M. Sturdza în afacerea milioanelor D. Daniclopol va pleda la această divergință din partea recurenţilor, principesa Gorceacof şi D. M. Sturdza.

D. M. St. Policrat, fost judecător, a fost numit în postul de subprefect al plăşeĭ Vedea-de-Sus din judeţul Olt.

Proiectul de lege sanitară a suferti întîrzieremare la Senat din cauza absenţeĭ D-luĭ Dr. Felix.

De alt-fel această întîrziere este în fafoarea corpuluĭ nostru medical, căcĭ în timpul absenţeĭ D-luĭ Dr. Felix, maĭ mulţĭ senatorĭ aŭ fost lămuriţĭ asupra unor dispoziţiunĭ draconiane din proiect, care izbesc în demnitatea acestuĭ corp.

Este dar speranţă, că Senatul va modifica proiectul D luĭ Dr. Felix, cel puţin în ceea ce priveşte pe mediciĭ de plasă.

In proiectul D-luĭ Dr. Felix mediciĭ de plasă sunt puşĭ sub ordinele directe ale subprefectuluĭ. Inchipuiţi-vě acum pe un subprefect fără cultură şi şcoală, după cum sunt foarte mulţĭ sub era catargistă, orddnând mediculuĭ de plasă, care pentru diploma sa de doctor trebue să înveţe douě-zecĭ de anĭ.

Aşa-ĭ că e absurdă această dispoziţie din proiectul D-luĭ Dr. Felix?

A se citi urmarea la MIZERIE REGALA, Pag. 4.

Ştirĭ Telegrafice

PARIS, 14 Martie. — *Senat*. D. Chalemellc Lacour a luat posesiune de fotoliul presindeţial. El a pronunţat un discurs în care a făcut elogiul D-luĭ Jules Ferry. In urmă a zis că toţĭ republicaniĭ recunosc utilitatea Senatuluĭ. Franţă vede tot-d'auna în Senat cea maĭ sigură apărare contra agitaţiunelor, reînnoindu-se prin intervale, a partidelor ce expiră.

Ea însă aşteaptă maĭ mult de la Senat. Franţa aşteaptă ca Senatul, atentat la reînoirea ce se operează în condiţiunile economice şi morale ale societăţiĭ, va utiliza bogata sa experienţă pentru a discuta, împreună cu guveruul, este maĭ grabnice din aceste chestiunĭ şi care oferă un câmp nesfîrşit pentru activitatea sa.

Senatul a decis, cu toata oposiţia D-luĭ Tirard, să scoată din buget proiectul de imposit asupra operaţiunilor de bursă şi a redus cu 5 francĭ impositul asupra velocipedelor. El a respins impozitul asupra pianelor şi a livrelelor şi a votat scoaterea din buget a reformeĭ běuturilor.

Camera a decis să proroage până la 31 Maĭ taxele actuale asupra petroleuluĭ. Această decisiune s'a luat în urma negocierilor cu ţările exportatoare de petroleŭ în vederea de a obţine oare carĭ concesiunĭ în schimbul uneĭ scăderĭ a taxelor asupra acestuĭ produs.

EUGENE MONTON

CANDIDATUL

— Urmare şi fine —

„Acesta e delirul ce cuprinde pe toate guvernele democratice, care aduc, ca valurile măreĭ, spre oraşe şi capitale, popoare de lucrătorĭ şi de agitatorĭ, atraşĭ acolo de lux şi de plăcere, — părăginindu-şĭ câmpurile — care crează scaunuluĭ guvernamental, focare de resvrătirĭ tot-d'a-una gata să isbucneasca, care produce, pentru a'şĭ potoli atâtea pofte, o creştere continuă de salariĭ şi prin urmare scumpirea din ce în ce a lucrurilor necesariĭ vieţeĭ: pe când dealungu-latul câmpurilor noastre, sărmanul ţăran, rěmas credincios peticuluĭ de pămênt din tată în fiŭ, munceşte de dimineaţa până seara; iar drept recoltă: mizeria! *(Aida de...!)*

„Aceasta n'o vrem nicĭ noĭ, nicĭ Domnia Voastră *(Da! nu!)* Cea-ce'ĭ lipseşte bieteĭ noastre ţărĭ, cea-ce'ĭ trebue cu orĭ ce preţ este niţică înţelepciune, niţică modestie în pretenţiunile personale ale fiecăruia, niţică disciplină. (*Larmă de tot felul*).

„Orĭ câte visurĭ, orĭ câte utopiĭ cu care socialismul saŭ filozofia ar fi nutrit nebunia fericireĭ, ce bântuie pe tot omul, maĭ curând saŭ maĭ târziŭ, vor dispare şi nu va rěmânea decât tot specia umană, aşa cum rasa albinelor şi a furnicilor este împărţită de legea natureĭ în caste, din care, fie-care 'şĭ are proporţiunea sa, pe care nimic n'o va schimba vr'odată. (*Murmure*).

„Magistratul nu poate să se lupte; soldatul nu poate să judece; plugarul nu poate făuri fierul; fierarul uu poate ara.

„De altminterea, lucrul manual n'ajune la toată lumea, toată lumea nu poate să fie productor; trebue ca o anumită porţiune a maseĭ turmeĭ omeneştĭ, să se bucure de munca celor-l'alţĭ, făcêndu-ĭ să trăiască chiar printr'aceasta; căcĭ ea le formează capitalul şi ea le consumă produsele.

„Pretutindeni se strigă contra sclavieĭ: sclavia şĭ-a schimbat numele, dar în fapt a rěmas, pentru că ea este legea divină impusă specieĭ umane de creatarul sěŭ!"

Mě oprii un moment pentru a lăsa auditorilor meĭ timpul de a lua în considerare, în această întrunire, ideile mele.

O tăcere mormêntală se făcu, toată lumea, cu semnele celeĭ maĭ groaznice încremenirĭ, se privi.

Pentru a-mĭ continua discursul, mě reazăm ţeapăn de masă şi 'ncep.

— Şi acum, Domniĭ meĭ.....

O zarvă 'nspăimîntătoare 'mĭ taie cuvîntul.

Şi unde se ridicară gurile 'n vîrtejurĭ, ce de strigăte de turbare, ce de fluerăturĭ, ce de tropote.... că tremura sala; o groază de inşĭ se sculară arătându-mĭ pumniĭ şi eşiră afară, culcând la pămênt în calea lor pe ceĭ ce voiaŭ să mâĭ rěmâie. Ce de maĭ braţe, ce de maĭ bastoane, ce de maĭ păląriĭ sburaŭ pe d'asupra acestuĭ element înfuriat. Scenă cu neputinţă de descris.

Oprit, zăpăcit, mě 'ntrebam, ce dracu de streche a dat în turma asta de nebunĭ. Tot comitetul se ridicase ca şi mine, poruncind tăcere, dând din braţe cu disperare.

— Dar ce-s astea? întreb prin secretarul de lângă mine. De odată toţĭ membriĭ comitetuluĭ, părăsindu-şĭ locurile se făcură roată în jurul meŭ, mě rugară şi îmĭ deteră potecuţa pe o uşă secretă din fundul săleĭ, pe când publicul eşea pe uşa principală strigând şi întărâtându-se mereŭ

De abea furăm afară, când, ce să vezĭ? Domniĭ din comitet întorcêndu-se spre mine, m'apostrofară cu înverşunare, atribuindu-mĭ cum că prin violenţa discursuluĭ meŭ, am dărăpănat în câteva minute tot planul lor alcătuit de atâta vreme prin câte maĭ sudorĭ, cum că ne-am compromis causa fără s'o maĭ putem lecui vre-odată. In viaţa lor nu maĭ auziseră, susţinêndu-se în public asemenea teoriĭ: era adevěrata dărâmare a partiduluĭ conservator; era adevěratul drum spre secolul XII-lea, adevěrata inchiziţiune; sfântul drept de senior, etc.

— Aşa?.. Unde v'am susţinut adevěratele teoriĭ conservatoare, aşa faceţĭ azĭ în lumina secoluluĭ IXX-lea?

Inţeleg eŭ acum de ce m'aţĭ atras în haita voastră politică.

Adio, le spuseĭ şi plecaĭ, jurîndu-mě de a nu mě maĭ amesteca în politică cât oiŭ fi.

N. Alin

DIFERITE STIRI

Institutul Meteorologic

Bucureştĭ 17 Martie s. n. 1893.

Inălţimea Barometrică la 752.8
Temperatura aeruluĭ . . . —4.1°
Vîntul . . . . slab de la West
Starea cerulul . . . . . . puţin noros
Temperatura maximă de erĭ . . . +7°
" " de astăzĭ . —0°
" la noĭ a variat între +7° şi —13°

Timp frumos şi cald toată ziua. A plouat puţin saŭ a nins la Mihăilenĭ, Dorohoĭ, Botoşanĭ. Ştefăneştĭ. Fălticenĭ, Paşcanĭ, T.-Frumos, Ocnele-Marĭ, T.-Jiu, T.-Severin, Calafat, Bechet, T.-Măgurele.

DIN ŢARA

Lucrătoriĭ turnătorĭ din Capitală se întrunesc Duminecă dimineaţă în sala Amiciţia din strada Brezoianu pentru a pune bazele uneĭ asociaţiunĭ menită a lupta pentru îmbunătăţirea soarteĭ lor.

Comitetul iniţiator a şi împrăştiat un apel către colegiĭ lor din atelierele Capitaleĭ.

*

D. dr. Urechiă va vorbi Joĭ seară în Palatul Ateneuluĭ despre *Anatomia uneĭ conferinţe*.

*

Joĭ seară va avea loc la Liceul nuoŭ de Domnişoare din Iaşĭ o serată muzicală şi literară dată de elevele acestuĭ institut.

*

Astă seară la Institutul de patologie şi bacteriologie D. dr. Babeş îşĭ va continua conferinţa sa privitoare la měsurile de apărare în potriva holereĭ.

In numěrul de Sâmbătă vom publica o dare de seamă amănunţită asupra acesteĭ importante conferinţe.

*

In urma denunţăreĭ făcute de noĭ contra directoruluĭ Ilie Rădulescu de la şcoala No. 22 din strada Radu Vodă, primarul capitaleĭ a ordonat o anchetă, care a constatat că în adevěr lemnele ce directorul le are în deposit sunt din economiile făcute astă iarnă. Dacă însă D-niĭ însărcinaţĭ cu ancheta ar fi făcut o cercetare maĭ minuţioasă ar fi vězut în grădina economuluĭ director şi douě sute de parĭ de stejar, carĭ sigur că nu i-aŭ fost oferiţĭ de primărie ca gratificaţie.

Aşteptăm însă să vedem ce měsurĭ se va lua în potriva acestuĭ director de şcoală.

*

Nimenĭ nu moare de foame în ţara românească, este o regulă generală, dar *nicĭ o regulă fără escepţie*.

In această escepţie intră şi nenorocitul Ion Vlahu domiciliat în calea Văcăreştĭ No. 160 noŭ, fost funcţionar pe la diferite autorităţĭ publicĭ, care este lipsit de vederĭ, paralisat de picioare şi ca complectare a mizerieĭ fără nicĭ un ajutor de nicăerĭ.

Facem dar apel la inimile generoase a-ĭ veni în ajutor cu ce vor găsi de cuviinţă, pentru a ameliora suferinţele acestuĭ nenorocit.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĚRUL"

(73)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL V

Unde maĭ vězuse căpitanul acea figură bărboasă, jumětate acoperită cu o pălărie mare trasă pe ochĭ şi cu o cravată groasă de lână roşă? N'ar fi ştiut să o spună, de şi îşĭ amintea ca prin vis că l-a zărit unde-va.

Omul era încălţat cu nişte ghete marĭ de lemn care 'l făcuseră să poticnească şi îmbrăcat cu o bluză albastră ce 'ĭ cădea maĭ jos de genuchĭ: un ţěran de prin împrejurimĭ, după cum se vedea. Nointel însă nu maĭ fusese nicĭ odată pe acolo, aşa că n'avusese de unde să 'l cunoască, crezu decĭ că se înşelase şi nu se maĭ gândi la asta.

De altmінterĭ, normandul se sculase repede şi 'şĭ ajunse camaraziĭ care fugeaŭ ca nişte iepurĭ şi gata să întreacă coloana de vênătorĭ.

Ajunseră la pădurea hotărîtă ce era destul de întinsă pentru ca trăgaciĭ să trebuească a fi distribuiţĭ pe treĭ din părţile eĭ, în plotoane separate.

Garziĭ cunosc de minune obiceiurile căprioarelor şi ştiŭ foarte bine pe ce parte aŭ să iasă. De aceia şi locurile se împart cu maĭ multă îngrijire de cât pentru vênătoarea în câmpie, dându-se cele maĭ bune invitaţilor pe care vrea să 'ĭ favoriseze.

De şi se obicînueşte ca gazda să rěmână cu modestie maĭ la urmă ca să facă amicilor toate onorurile vênătoareĭ sale, chiar cu riscul de a se pune în rêndul celor ce stârnesc vênaturile şi prin urmare de a căpăta câte-va alice trimise de vre un trăgaciŭ neîndemănatec, totuşĭ D-na de Barancos nu se crezu ţinută de a arăta atâta abnegaţie. Sexŭl sěŭ îĭ dădea dreptul la privilegiĭ de care ea înţelegea să profite. Dădu însăşĭ locurĭ oaspeţilor celor maĭ distinşĭ, dar pentru sine îşĭ rezervă un post într'ales, în mijlocul cărăreĭ şi la capătul uneĭ alee pe care vênatul era silit să apuce.

Nointel se găsi încă odată de a stânga sa şi de a dreapta unuĭ seignor spaniol din ceĭ maĭ cu vază. In faţă, avea un luminiş acoperit cu buruenĭ uscate şi destul de înalte ca să servească de adăpost căprioarelor. Dincolo de el, se întindea o pădure foarte rară; o pădure tăiată de doĭ anĭ şi în care nu se vedea de cât un fel de hăţiş şi icĭ-colo câte un trunchiŭ gros după care s'ar fi putut ascunde un om. Pe marginea drumuluĭ care se întindea dealungul incinteĭ, un rênd de stejarĭ bětrânĭ destul de distanţaţĭ ca fie care din eĭ să poată servi de adăpost unuia din trăgătorĭ.

Căpitanul se rezemă cu spatele de copacul sěŭ, cu puşca la picior, ca un şcolar în repaus, şi începu a privi la frumoasa ĭ vecină. Ea n'avea aerul că observase că el e acolea, şi cu toate astea ea îl pusese în acest loc Era foarte ocupată cu schimbarea cartuşelor de la puşca sa, poate în prevederea uneĭ întâlnirĭ cu vre un porc sělbatec anunţat de Simancas. Iar după ce termină cu această operaţiune, se ascunse după trunchiul stejaruluĭ ce îşĭ alesese, şi stătu neclintită, cu ochiul ţintă pe cărarea pe care pândea şi cu degetul pe cocoş.

— Această marchisă a fost născută să poarte rězboiŭ. La Mexic ar fi comandat o guerillă. Aşĭ paria o sută de galbenĭ contra unu, că a rupt-o cu Simancas, cugetă Nointel. Nu 'ĭ e frică de nimic şi nicĭ gândeşte că şarlantanul acela este capabil de orĭ ce. Din fericire, sunt aci şi am să deschid ochiĭ.

Simancas era departe şi Saint Galmier de asemenea. Pe eĭ îĭ pusese cu vênătoriĭ ceĭ maĭ fără valoare, pe cele l'alte feţe ale careuluĭ care forma pădurea. Nointel era decĭ pentru moment dispensat de a 'ĭ supraveghea. Se puse să viseze. In jurul sěŭ tăcerea era profundă. Pândariĭ, avênd un înconjur lung de făcut ca să rěscolească pădurea, nu începuseră încă cu sgomotul lor Vênatul încetase; nicĭ o adiere nu mişca uscatele frunze.

— Ce o fi făcênd acum Darcy? se întreba căpitanul. O fi la picioarele D-reĭ Lestérel saŭ în cabinetul unchiuluĭ? Imploră el oare o ordonanţă de neurmărire, saŭ mulţămeşte D-neĭ Cambry care şi-a apărat amica cu atâta căldură? Cu siguranţă că nu cugetă la mine saŭ dacă o fi gândind, este numaĭ ca să mě blesteme. El mě acuză că l'am părăsit pentru a alerga după marchisă. Nicĭ nu se aşteaptă la surprisa ce 'ĭ pregătesc şi mâine o să 'mĭ sară de gât când 'ĭ voiŭ spune ce am făcut aci. Dacă se căsătoreşte cu femeea pe care o iubeşte, apoĭ numaĭ mie 'mĭ va datori-o... mie şi D-neĭ de Barancos care va proba, că cumnata D-luĭ Crozon n'a omorit pe Julia d'Orcival. Rěmâne cu toate astea de ştiut cum va înfăţişa judecătorul de instrucţie atacerea când ea va lua o altă faţă. Dacă cum-va nu se va încrede în declaraţiile marchiseĭ şi o va trimite în închisoare? Nu, e prea inteligent ca să greşască drumul de a doua oară Ş'apoĭ, voiŭ fi eŭ acolo. Am să mě întorc astă seară la Paris; îl voiŭ întâlni, voiŭ întâlni pe D-na Majoré...

Reflexiunele luĭ fură întrerupte de un sgomot sec, un sgomot ce pleca de la marginea pădureĭ, sgomotul făcut de ruptura uneĭ crăngĭ uscate. Era, negreşit cine va; dar, animal orĭ om? Nointel se uită cu băgare de seamă dar nu vězu nimic. Dreptul e că acolo de unde venea sgomotul, era un trunchiŭ enorm care împiedeca vederea. Venătorul trebuea să fie deja în picioare, căcĭ din depărtare începuseră a se ridica nişte sgomote neînţelese.

— Zěŭ! gândi Nointel, de o fi vre unul, sunt în stare să 'l las să treacă. Azĭ nu mě simt tocmaĭ dispus să ucid fiinţele inofensive.

In curênd vězu buruenele cele înalte ondulându-se şi apărând un cap fin doĭ ochĭ marĭ strălucind, care 'l priveaŭ fără a 'l vedea, căcĭ maĭ nu se distingea de trunchiul de stejar.

Vechile instincte de vênător se deşteptară şi puse mâna pe armă; dar nu fu de cât o veleitate trecětoare.

(Va urma).

DIN STREINATATE

Otto Brandes, corespondentul ziaruluï *Berliner Tageblatt* a fost expulsat din Paris din causă că a trimis ziaruluï sĕŭ corespondenţe prin care declara că misteriosul X pe care D. Andrieux l'a şters din lista cecurilor, ar fi Ernest Carnot, fiul preşedinteluï Republiceï.

In urma aceste expulsărĭ, toţĭ corespondenţiĭ ziarelor streine din Paris s'aŭ în'runit şi aŭ vejtejit purtarea expulzatuluĭ declarând că eĭ nicĭ odată nu vor admite ca prin calomniĭ să se lovească în demnitatea Franţeĭ.

*

In Camera comunelor din Londra s'a încins zilele trecute o discuţiune foarte vie cu ocasiunea presintăreĭ proiectuluĭ de lege privitor la diurnele deputaţilor. O mare parte dintre deputaţĭ atât aĭ opoziţieĭ cât şi aĭ guvenrnuluĭ aŭ fost în potriva diurnelor. Cu mare greutate însă proiectul a fost admis cu o majoritate foarte neînsemnată.

*

Partidul socialist din Belgia a început pregătirile pentru greva generală în caz când parlamentul va refuza acordarea sufragiuluĭ universal, aşa după cum a fost cerut pe către clasa muncitoare.

Guvernul, care de alt-fel nu vroieşte să acorde sufragiul universal de cât în nişte condiţiunĭ care nu pot fi admise de muncitorime, se găseşte între ciocan şi nicovală căcĭ şi într'un cas şi într'altul zilele îĭ sunt numĕrate.

File rupte din Album

Cel maĭ sigur mijloc de a scăpa de un om supărător, este de a-ĭ împrumuta parale.

P. L. Courier.

*

Nu trebue să judecăm oameniĭ după cele ce cunosc ci după chipul cum le cunosc.

Vauvenargues.

*

Modestia este pentru merit ceea ce umbrele sunt pentru figurĭ într'un tabloŭ; ea îĭ dă forţă şi relief.

La Bruyère.

*

In societate politeţa este un fel de pasport de care chiar virtutea are nevoe şi de care viciul se înconjoară.

D-na de Stael.

Un ultim cuvênt

Păcală întrebat asupra vêrsteĭ frateluĭ sĕŭ, rĕspunde:

— *Acum doĭ anĭ era cu doĭ anĭ maĭ mare ca mine, decĭ acum trebue să avem aceaşĭ vêrstă.*

VARIETATI

Ciclonul din Madagascar. — O telegramă sosită la Paris, aduce ştirea despre pierderea uneĭ micĭ nave de rezboiŭ purtătoare de ordine saŭ depeşĭ, numită *La Bourdonnais*, care a pierit în timpul unuĭ ciclon la Sf. Maria din Madagascar; două-zecĭ şi treĭ de ofiţerĭ şi marinarĭ îşĭ aŭ găsit moartea în acel naufragiŭ! *La Bourdonnais*, era o navă de lemn de 890 tone şi 1000 caĭ forţă. Echipagiul era de 116 persoane; decĭ a pierdut în catastrofă a cincea parte din efectivul sĕŭ. Nu se cunoaşte încă întinderea ravagiilor facute.

Acesta, e al treilea ciclon care de câte-va sĕptămânĭ rĕscoleşte Oceanul Indian în partea sa meridională. La Madagascar ca şi la Zanzibar, cicloanele sunt foarte dese In anul 1872, un ciclon a străbătut insula Zanzibaruluĭ, a distrus o mulţime de nave şi un mare numĕr de imbarcaţiĭ. Pe pămînt, casele Europenilor aŭ suferit foarte mult, iar partea oraşuluĭ ocupată de indigenĭ, a fost cu dasăvîrştre nimicită.

Lege contra. . . sărutatuluĭ. — Un doctor din Ohio propune o lege pentru abolirea sărutatuluĭ ca fiind lucru insalubru şi constituind o ameninţare pentru sănătate.

In mare parte, acest obiceiŭ contribue la transmiterea boalelor contagioase, maĭ cu seamă de la copil la copil.

Velocipedul în armată. — Printr'o circulară, ministrul de rĕzboiŭ al Belgieĭ, face cunoscut că, cu aprobarea regeluĭ autorisă, cu titlul de încercare, pe ofiţeriĭ şi militariĭ de toate gradele, să facă uz de bicicletă: până la amiază în interiorul oraşelor, şi toată ziua în afară de aglomeraţiĭ. Militariĭ carĭ vor avea de îndeplinit vre-un serviciŭ la forturĭ, se pot duce cu bicicleta prin mijlocul oraşuluĭ la orĭ-ce oră.

Această autorisare a întrebuinţăreĭ velocipeduluĭ, va putea fi retrasă de către şefiĭ corpurilor, tuturor acelora care nu se vor servi de un aparat convenabil şi cu îndestulă îndemânare. Velocipediştiĭ vor purta mica ţinută, fără armă, fără epolet şi fără furajeră. Partea de jos a pantalonuluĭ va fi susţinută prin jambiere saŭ prin ajutorul unor ace speciale întrebuinţate de ciclişti. Ofiţeriĭ carĭ vor merge la cazarmă cu biciclete, vor trebui să se presinte la serviciŭ în ţinuta cerută de reglement saŭ ordine. Velocipediştiĭ militarĭ, vor face onorurile prescrise de reglement, ducând mâna dreaptă la kipiŭ. Când vor trebui să se oprească şi se facă front înainte de a saluta, vor sări de pe bicicletă menţinând'o cu mâna stângă. Eĭ nu vor putea lua parte la concursurĭ de velocipede de cât cu autorisaţia generalilor de divizie saŭ a inspectorilor generalĭ aĭ artilerieĭ şi geniuluĭ.

Cremaţiunea în Englitera.—Consiliul societăţeĭ de cremaţiune din Englitera, prin raportul sĕŭ pe anul 1892, îşĭ exprimă satisfaţia pentru progresele făcute de cauza ce societatea represintă. Se pare că în cursul anuluĭ expirat, n'aŭ fost maĭ puţin de o sută patru corpurĭ reduse în cenuşe. O mare parte din cremaţiĭ s'a executat asupra unor personalităţĭ cu vază în ştinţă, arte şi literatură; între alţiĭ, se semnalează zece doctorĭ.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 16 Martie 1893

D. N. Fleva, continuă discursul sĕŭ început Lunĭ. D-sa examinează budgetul şi caută să dovedească că D. P. P. Carp nu e în stare să conducă ministerul domeniilor.

D. P. P. Carp respunde bătîndu-şĭ joc de D. Fleva, făcêndu-l orator apreciat la sala Orfeŭ.

Respunde punct cu punct la invinuirile D-luĭ Fleva şi anunţă că budgetul anuluĭ viitor va fi încărcat cu vr-o două milioane; în schimb, speră că va creşte venitul cu vr-o şease milioane.

D. Al. Lahovary arată câte-va neadevĕrurĭ spuse de oratoriĭ liberalĭ. D Fleva a afirmat că guvernul actual a emis maĭ multă rentă de cât liberaliĭ; adevĕrul e că D. Fleva a confundat renta cheltuită cu cea emisă.

Discuţia generală se închide.

Bugetul se ia în considerare.

D. Dobrescu-Argeş, la art. 1, se plânge că guvernul nu caută destul să respânpândească cunoştinţele agronomice.

Prezintă un amendament prin care se fixează o sumă de banĭ pentru reviste agronomice.

D. P. P. Carp roagă Camera să nu modifice budgetul; ministerul are grijă de revistele cerute de D. Dobrescu-Argeş şi sumele înscrise în budget sunt indestulătoare.

D. Dobrescu-Argeş îşĭ retrage amendamentul.

Art. 1 şi 2 se votează fără nicĭ o modificare,

La ora 6 se ridică şedinţă.

Şedinţa de la 17 Martie 1893

Ora 1 jum.

Preşedinţia D-luĭ general G. Manu.

Presenţĭ 98 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

Se intră în ordinea zileĭ, continuarea discuţieĭ budgetuluĭ ministeruluĭ de domeniĭ.

D. C. Dobrescu-Argeş, în mijlocul unuĭ sgomot continuŭ, vorbeşte propunênd diferite mijloace de îmbunătăţirĭ şi de respândirea cunoştinţelor agricole.

In zadar D-sa atrage atenţia preşedinteluĭ asupra larmeĭ ce se face în Cameră, sgomotul remâne.

SENAT

Urmarea şedinţeĭ de la 16 Martie 1893

D. Vilner, susţine menţinerea şcolilor secundare, ca un mijloc de cultură pentru naţiune, căcĭ femeea cultă va da o educaţiune superioară copiilor, chiar când aceştia n'ar putea frecuenta şcolile.

Terminând, roagă pe D. ministru, să revie asupra desfiinţăreĭ numitelor şcolĭ.

D. Take Ionescu, ministrul cultelor, rĕspunde D luĭ Vilner, că şcolile secundare din Galaţĭ şi Bacăŭ vor fi transformate în şcolĭ profesionale, ceea ce nu constitue o violare de lege. Intru cât priveşte desfiinţarea şcoaleĭ din Focşanĭ D sa zice că a revenit îndată ce a auzit că e sub o conducere foarte bună Motivul care l'a făcut să transforme aceste şcolĭ e că se recere prin faptul că avem foarte multe absolvente de şcolĭ secundare, care umplu culuoarele ministeruluĭ cerênd catedre, pe când absolventele şcoalelor profesionale aŭ posiţiunea lor asigurată.

D. V. A. Urechiă, susţine amedamentul D-luĭ Villner, maĭ ales în privinţa şcoaleĭ de la Galaţĭ, unde multe familiĭ nu voesc să-şĭ dee fetele la şcolĭ profesionale şi dacă nu le dă la şcoala profesională, trebue să le dea saŭ la şcoala grecească saŭ la şcoala de propagandă catolică. D. ministru, zice D-sa, ar putea să aducă un adevĕrat serviciŭ naţiuneĭ numaĭ atuncĭ când ar modifica programul acestor şcolĭ iar nu să le transforme.

Incidentul se închide.

Senatul trece în secţiunĭ.

Şedinţa de la 17 Martie 1893

Se deschide şedinţa la ora 2 şi jum.

Preşidenţia D-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Presenţĭ 72 senatorĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

Senatul după ce a luat în considerare un credit de 700 000 leĭ cerut de ministerul de finance, a trecut în secţiunĭ.

ULTIME INFORMATIUNI

Regele Carol inteviewat

Scena s'a întêmplat în Cişmegiŭ, grădină de predilecţie a Regeluĭ.

Un ţăran din Bacăŭ, sărac ca toţĭ ţăraniĭ, a venit în capitală cu nişte cergĭ (pĕturĭ) şi alte produse ale industrieĭ casnice ţărăneştĭ în speranţă că desfăcêndu-le îşĭ va face ceva parale pentru asigurarea existenţeĭ sale până la vară. Ţăranul s'a abătut prin Cişmegiŭ şi se plimba sub copaciĭ secularĭ fredonând o doină plină de jale.

O doamnă îl vede şi-l opreşte cu gândul de a-ĭ cumpĕra nişte cergĭ. In acest moment se zăreşte venind şi Regele Carol, însoţit de fostul preşedinte al republiceĭ din Ploeştĭ, de D. colonel Candiano.

— Fugĭ că vine Regele,—strigă Doamna X. şi dispare.

Ţăranul nostru nu s'a speriat de loc, ci s'a dus înaintea Regeluĭ şi făcêndu-se *niznaĭ* a zis cu un ton viŭ.

— Sărut mâna boerĭ D-voastre, cumpăraţi-mĭ nişte cergĭ, căcĭ n'am de hrană pentru copiĭ.

Regele zimbeşte şi priveşte drept în ochiĭ coloneluluĭ şi apoĭ respunde:

— Nu, nu trebue!

— Cumpĕraţĭ măcar cerga asta; v-o daŭ cu treĭ leĭ.

— Nu, nu, — fu rĕspunsul laconic al Regeluĭ.

In acest timp se apropie şi Cerberul Regeluĭ,—spionul poliţienesc,—şi vrea să depărteze pe ţĕran. Dar ţĕranul maĭ face un apel disperat Regeluĭ adresându-ĭ: vorbele:

— Daţi-mĭ măcar un leŭ boerilor, să mănânc şi eŭ ceva.

Regele face semn negativ.

— Ce boerĭ maĭ sunteţĭ D-voastre, dacă vĕ sgârciţĭ la un leŭ,—respunde ţeranul şi pleacă mâhnit.

Pentru autenticitate;

Dridri.

Incendiul din Brăila

Ni se scrie din Brăila cu data de 16 Martie

Ora 6 dimineaţă —Azĭ dimineaţă pe la oarele 5 a luat foc palatul Ralli, una din podoabele Brăileĭ. Incendiul s'a început de la restaurantul Griviţa prin neglijenţa servitorilor. Focul s'a întins repede şi după o oră sunt coprinse de flacărĭ: Marele teatru Ralli, tot hotelul din etagiul 3, mansardele din etagiul 4, clubul (marele casino), salonul de recepţiune, apoĭ tipografia Pestelmagioglu, cafeneaua Skender-bey, Orologicrul, debitul de tutun, confiseria *Universellĕ*, marele magasin *Au petit parisien de Bucarest.*

Toate aceste formaŭ centrul pieţiĭ Sf-ţiĭ Arhanghelĭ.

Incendiul s'a întins apoĭ până în calea Regală coprinzênd biroul bancheruluĭ Lazari, salonul frizeruluĭ Metaxa, ceasornicarul Meltzer, debitul de tutun Ilie, salonul de frisat Atanasie Paul, croitorul Baptist, etc.

Până şi marea farmacie Petzelis este ameninţată de flacărĭ.

Toate aceste clădirĭ aduceaŭ un venit anual de 80 miĭ de leĭ.

Pagubele se urcă la peste două milioane de leĭ.

Este de regretat, că în urma acestuĭ incendiŭ un mare numĕr de lucrătorĭ remân fără lucru şi fără mijloace de existenţă, acum, înainte de serbătorĭ. Ast-fel numaĭ la tipografie aŭ fost 50 de lucrătorĭ, carĭ acum sunt ameninţaţĭ să remână pe drumurĭ; a se maĭ adaoga la aceasta personalul celor 15 prăvăliĭ incendiate. O sub-scripţie publică pentru aceştĭ nenorociţĭ ar fi un mare bine.

* * *

Ora 8 dimineaţă.—Toată clădirea este coprinsă în acest moment de flăcărĭ. Oraşul întreg e în picioare şi discută cu multă vivacitate incendiul de la Ralli.

Tocmaĭ acum se aştepta sosirea trupeĭ Burienescu şi se anunţase la Teatrul Ralli piesa „Intemniţarea D-ruluĭ Lucacĭ". Tot ast-fel proprietarul Teatruluĭ, D Ralli era în tratărĭ cu Sarah Bernhardt şi cu Agata Bârzescu pentru o serie de representaţiunĭ.

In acest moment flăcările izbucnesc cu furie din toate părţile aceste imposante construcţiĭ. Forţa armată desfăşură o mare activitate pentru localizarea incendiuluĭ.

Pretutindenĭ pagubele sunt enorme.

Palatul Ralli a fost asigurat la *Dacia-România* şi la *Naţionala* cu 800 miĭ de leĭ.

Incendiul este favorizat de un vênt puternic, care va înlesni incendiarea şi celorlalte case.

* * *

Ora 9 dimineaţa.—Chiar acum aŭ sosit pompieriĭ din Galaţĭ, făcênd un marş forţat de treĭ ore de la Galaţĭ la Brăila.

Toate gurile de incendiŭ din apropiere funcţionează, dar în zadar, căcĭ vêntul puternic paralisează orĭ şi ce acţiune a armateĭ şi a pompierilor.

Intreaga coustrucţie este prăbuşită împreună cu hotelul care are 70 de camere.

Din fericire nu se semnalează nicĭ un accident de persoane.

Brăila a rĕmas acum fără teatru, fără Casino, fără Club şi fără Confiserie, unde se întâlnesc marea finanţă locală şi lumea aleasă.

* * *

Pe la orele 11 focul a fost localizat, graţie activităţiĭ pompierilor.

Fiind D. Nicu Filipescu primar al Capitaleĭ, suntem sigurĭ, că nu va trece cu vederea denunţările preseĭ.

Il rugăm, decĭ, să ia mĕsurĭ ca gunoaiele carĭ sunt grămădite de o lună de zile prin cele maĭ multe strade ale Capitaleĭ, să fie ridicate. Căcĭ prea mare este infecţia in care se află unele strade şi prea este ameninţată salubritatea oraşuluĭ.

Timpul de aseară încearcă să ne lovească prin acuzaţiunile ce le aduce D-luĭ Cociaş, ajutor de primar în Brăila.

Reptila guvernuluĭ spune, că aproape toate abuzurile şi hoţiile constatate la primăria din Brăila se resfrâng asupra D-luĭ Cociaş.

O rea voinţă maĭ izbitoare ca aceasta nu se maĭ poate, cu atât maĭ vêrtos că însuşĭ D. Cociaş a fost acel care a denunţat toate hoţiile şi abuzurile comise de primarul Vericeanu şi de inginerul Gama.

De altfel ancheta făcută de D. inspector financiar Constantinescu precizează foarte lămurit abuzurile comise de D-niĭ Vericeanu şi Gama şi încercarea *Timpuluĭ*, precum şi a D-luĭ Vericeanu de a compromite pe D. Cociaş, rĕmân zadarnice.

Decĭ menţinem tot ce am scris despre hoţiile din Brăila.

Asociaţia Studenţilor universitarĭ pentru congres, secţia Bucureştĭ.

Se aduce la cunoştinţa D-lor studenţĭ, că, D. Ed. Wachman a bine-voit a permite intrarea gratis D-lor studenţĭ la repetiţiele generale ale concertelor simfonice, ce aŭ loc în fie-care Sâmbătă la orele 12 p. m. în palatul Noŭluĭ Ateneŭ.

D niĭ studenţĭ îşĭ vor proba calitatea de student la intrare, cu cartea de student.

Secretar general

G. I. Stefănescu Goangă.

Ultime Telegrame

PARIS, 16 Martie.—Comisiunea de anchetă a ales raportor pe D. Vallé, care e de avis că comisiunea trebuie să-şĭ închiză lucrurile cât maĭ curând posibil.

— Negocieri e începute cu Columbia pentru prorogarea concesiuneĭ canaluluĭ Panama întâlnesc dificultăţĭ.

LONDRA, 16 Martie.— Camera Comunelor a respins cu 319 contra 272 moţiunea de blam depusă de D. Balfourd (aplause).

D-niĭ Gladstone şi Morley aŭ luat cuvîntul.

— D. Gladstone a răspuns deputaţiuneĭ din Belfast, carĭ ia remis o petiţie contra biluluĭ de home-rule, că această lege va mări prosperitatea Irlandeĭ.

La o altă deputaţiune de bancherĭ şi negustorĭ din Londra, D. Gladstone a zis, că clasele bogate în general în contradicţie în sentimentul naţional, nu sunt favorabile biluluĭ de home-rule.

TEATRE-CONCERTE

17 Martie

Teatrul Naţional.—Jouĭ se va juca *Adrienne Lecouvreur.*

Teatrul Bulevard.— Diseară opereta din Craiova va juca *Vinzĕtorul de Paserĭ*, operetă de mare succes.

Teatrul Dacia.—Mâine seară se va juca *Voiajul în China.*

Colosseul Oppler. — In fie-care seară representaţiĭ variate.

Teatru Karageorgevicĭ. — In fie-care seară representaţiĭ variate.

Circul Sidoli. — In fie-care seară representaţiĭ variate.

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcţia D-luĭ Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Naţională.*

CORESPONDENŢA

D-luĭ M. Gh. Marinescu. telegrafist C. F. R. Brăila. Ştiŭ totul, iţĭ mulţumesc. Pe viitor te voĭ avea în vedere. D. Theodorescu şi alţiĭ te pot convinge că eştĭ înşelat.

G. I. Bucur.

Publicaţiune

In ziua de 21 (două zecĭ şi una) Martie, anul curent 1893, urmând a se vinde prin licitaţiune publică toţĭ popuşoiĭ de pe moşia Paşcanĭ din districtul Suceava, aproximativ 50 vagoane de recoltă 1891 şi una sută zece vagoane aproximativ din recolta anuluĭ 1892, subsemnatul N Gane, numit gerante al avereĭ remasă în urma def. colonel Eugeniŭ Alcaz, prin decisiunea Curţeĭ de Apel din Iaşĭ sec. II No. 257 din 13 Februar a. c. în executarea dispoziţiunilor menţionateĭ decisiunĭ, public spre cunoştinţa generală vênzarea acestor popuşoĭ prin licitaţiune publică care va avea loc la casa proprietăţeĭ de pe moşia Paşcanĭ la orele 12 din zi

Amatoriĭ pentru a fi admişĭ la concurenţa vor depune o garanţie provizorie de 10,000 (zece miĭ leĭ) în numerar, efecte de ale Statuluĭ 5 la sută ale Credituluĭ Fonciar, după cursul zileĭ, care se va reţine după adjudecare în comptul avansuluĭ ce cumpărătorul e dator a face conf. art. 8 din condiţiunĭ.

Condiţiunile vînzăreĭ acestor popuşoĭ se află depuse la Grefa Trib. Suceava, la casa proprietăţeĭ din Paşcanĭ şi la domiciliul subscrisuluĭ, în Iaşĭ strada Butu No. 20 şi se pot vedea de amatorĭ în toate zilele de la orele 12 până la 6 p. merid.

Nicĭ o supralicitare la această vînzare nu va maĭ avea loc.

Persoana asupra căreia se va adjudeca definitiv aceştĭ popuşoĭ va depune imediat partea din preţ fixată la art. 8 din Contract, la din contra garanţia de 10,000 (zece miĭ leĭ) arătate la punctul unul din această publicaţiune, va fi în mod definitiv şi irevocabil perdută de cumpărător în folosul vînzătorilor.

Proba acestor popuşoĭ se află depusă la Primăria de Paşcanĭ şi la casa proprietăţeĭ unde amatoriĭ o pot vedea în orĭ ce zi lucrătoare.

Licitaţiunea se va începe de la preţul ce se va fixa de subscrisul în ziua licitaţiuneĭ.

Vênzarea se va face în prezenţa moştenitorilor defunctuluĭ colonel Eugen Alcaz, care vor bine-voi să asiste în persoană saŭ prin procuratorĭ legalĭ şi cărora prin această publicaţiune, li se face cunoscut ziua arătată maĭ sus de două-zecĭ şi una Martie corent, fixată pentru această vênzare.

Contractul definitiv de vindere-cumpărare se va subscrie de cumpărător şi gerante în ziua chiar a adjudecăreĭ definitive iar taxele de timbrare vor fi jumĕtate pe seama proprietăţeĭ şi jumĕtate pe acea a cumpărătoruluĭ.

Gerante, **N. Gane**, prin procurator **Theodor**, avocat.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVĔRUL*

No. 4.

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALĂ

Partea întâia

I

Acuma, dinaintea uneĭ mese, mânca cu poftă şi, vĕzênd'o şezênd, cu faţa searbădă, cu ochiĭ lucitorĭ, cu obrajiĭ umflaţĭ, dedată cu totul munceĭ unuĭ animal care se îndoapă, provoca rîsul domnişoarelor de onoare, care o uraŭ bănuind'o, pe drept saŭ pe nedrept, că ar fi salariata poliţieĭ secrete.

In aceeaşĭ vreme, se respîndiaŭ din orgă, cu belşug şi linişte, acordurĭ mărete. Era foarte duios şi foarte ciudat, în tristul apartament regal, valul acesta de armonie limpede. Lucrurĭle din prejur se schimbaŭ la faţă şi raze fine străluceaŭ acum pe portierele de catifea măslinie cu stele argintiĭ, vechĭ şi roase deja, pe vechile covoare orientale cu desenurĭ bizare, pe draperiile de mătase uzate; pe mobilele de lemn sculptat, se părea că fiinţe nevăzute ascultă şi lunecă uşoare prin aer. Printr'o fereastră deschisă a unuĭ budoar de alăturĭ, intra o adiere, aducênd un miros căldut de florĭ de salcîm şi de liliac şi acest miros dulce de vară risipi pentru o clipă mirosul de mort, care pare a pluti tot-d'auna acolo între zidurile triste ale palatuluĭ.

In sfîrşit, soarele, descoperindu-se, arunca snopĭ de aur.

Prin fereastra depărtată, intraŭ valurĭ de lumină, desmĭerdând lîna trandafirie a unuĭ covor de Smyrna, porţelanul uneĭ mese de scris stil Louis XV, aurul cadrelor ovale, în care dormeaŭ portretele strămoşilor; sera se înveseşea de albeaţa orbitoare şi din geamlâcul galben al saleĭ de muzică, se cobora o pulbere aurită, împrăştiată ca o cunună, şi care, în chip magic, alunga negrul pînzelor care acopereaŭ bronzurile oglinzilor, aprindea mantiile roşiĭ ale cardinalilor, rochiile femeilor, mantaoa galbenă ca paiul a uneĭ Caterina Cornaro, dădea culoarea chihlibaruluĭ trupurilor goale a doĭ luptătorĭ de Ribeira şi cu penel ceresc făcea autentice tablourile luĭ Rubens şi Rembrandt, de provenienţă nesigură.

Extaziată, dumnezeeşte izolată de lume, cu capul plecat asupra claviruluĭ, Regina improviza. De mult executase scurta sa compoziţie, originală şi drăguţă, cu toate stîngăciile ce conţinea: după câte-va modulaţiunĭ neprevĕzute, şi de care ea însă-şĭ se mira, întâlnise sub degetele sale un choral sever, de Bach, apoĭ variase tema, descoperind acolo o lume de gîndirĭ, cu care asocia pe ale sale.

Puţină pace cădea asupră-ĭ, când îşĭ vĕrsa în armoniĭ înfiorate amarul ascuns al inimeĭ sale, şi adunarea uşuratecă a damelor din seră, care criticaŭ apucăturile muzicale ale nobileĭ femeĭ, nicĭ nu-şĭ închipuiaŭ că suferinţa omenească, ce nu se poate mărturisi, care nu se cunoaşte ea însă-şĭ, ĭeşĭa triumfătoare din aceste acordurĭ, învăluindu-se în frumuseţea lor diafană pentru a arăta numaĭ aleşilor rănile sale sîngerînd.

Cu paşĭ furişĭ, Natalia Delianu se apropiase de orgă şi şezênd jos, la picioarele Regineĭ, într'un extaz prefăcut poate, rîdica spre dînsa ochiĭ-ĭ marĭ catifelaţĭ, şi lăsa să-ĭ cadă mâĭnile pe genunchĭ, în atitudine abandonată.

Numaĭ pentru dînsa muzica avea o atracţiune inexplicabilă şi, în felul sĕŭ, ea iubea pe Regina.

Aceasta simţi apropierea eĭ, şi, întrerupêndu-se o clipă, puse mîna pe capul creţ al feteĭ. Regina nu se putu opri de a zîmbi la înfăţişarea extaziată şi copilărească a feteĭ şi, visătoare cât-va timp, lăsă să-ĭ rătăcească mîna prin pĕrul Domnişoareĭ.

Natalia Delianu şoptea:—Majestatea voastră cântă ca un înger! şi cele-lalte dame se apropiară repede nevoind să remâe maĭ prejos cu complimentele.

— Ce lucru dulce, ales, e muzica! zise Regina. Ea este prietena zilelor fericite şi a celor înnorate; şi e atât de discretă! poţĭ să-ĭ încredinţezĭ totul!

Ea era să urmeze, dar tăcu băgênd de seamă nepăsarea generală. Incepuseră din noŭ convorbirile intime şi după privirile flămânde, după cuvintele tendenţioase, după o oare care zăpăceală a persoanelor, ea ghicea întrebările plicticoase pe care eraŭ să-i le pue, cererile care eraŭ să-i se facă.

Dezgustul o cuprinse; nu voia astă-zĭ să se ocupe de afacerile altora; voia să bea până la fund propria sa desamăgire. Apucată parcă de un acces subit de veselie, trecu degetele pe toate clapele orgeĭ şi scoase un acord grozav de falş; apoĭ începu să rîdă nebuneşte de obrazele uimite ale celor din jurul sĕŭ.

— Regina trebue să fi avut azĭ vr'o supărare, gîndia Alexandra Lomara, tăcută şi pătrunzătoare; dar, tot-d'auna prudentă, îşĭ păstră reflecţia pentru sine.

De câte-va clipe, ĭeşită nu se ştie de unde, nu departe de Regina, stătea, tăcută, în picioare, o femeie mărunţică. Era foarte simplu îmbrăcată şi părea că aşteaptă cu modestie ca să fie observată de Suverană.

Ca fascinată de clavir, ochiĭ eĭ se uitaŭ ţintă la el, şi gura-ĭ, cu buzele foarte subţirĭ, întredeschise puţin, exprima o admiraţie mută. Totuşĭ, în atitudinea sa, te lovea displăcut, de la prima vedere, ceva silit, nenatural. Nimenĭ nu se apropia de dînsa; o primiseră cu nişte saluturĭ abia zărite; singură Doamna Lukiass îĭ luase mîna cu dragoste. Regina întorcêndu-se, o zări.

— Ah! în sfîrşit, bine că aĭ venit, Agato! Pentru ce aşa de tîrziŭ? Ce-mĭ aducĭ? Ce aĭ maĭ făcut?

Apoĭ o trase în fundul apartamentuluĭ, o aşeză pe o canapea lângă sine, neîngrijindu-se de celelalte mosafire.

Supărate, acestea se indignaŭ în şoapte contra nemţoaiceĭ linguşitoare, care avea toată încrederea Regineĭ. Ce intrigantă e şi Agata Raab! Cât se poate de bine cu uniĭ miniştri, trecênd de la unul la altul, după influenţa lor momentană, tot-d'auna bine tratată de dînşiĭ, ea găsise, afară de acestea, mijlocul de a-şĭ stabili locuinţa în palat.

Va urma.

Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academieĭ No. 24.